

bo le tiskano polo debela. Pošlje naj se saj do 15. decembra t. l. — Upamo, da bomo v kratkem tudi uni dve darili razpisati zamogli. *)

Precej prav lepega gradiva imamo za Glasnika že pripravljene; še več ga imamo pa pričakovati skoraj od vseh imenitnejših pisateljev, kateri so nas zagotovili svoje krepke podpore. Verh tega ponavljamo še enkrat svojo ponižno prošnjo do vseh slov. pisateljev, da nas prav obilno podpirati blagovolijo.

V Celovcu 14. oktobra 1857.

Anton Janežič,
c. k. učitelj.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Dvora na Koroškem. Novice! Preradi vas čitamo pri nas tudi za to, ker nam donašate iz raznih krajev od letošnje letine, akoravno je to, kar ste nam dozdej povedale, marsikaj večidel le žalostno. Tudi mi ne moremo nič boljšega povedati. Od 10. marca do minulega tedna nismo imeli toliko dežja, da bi bil nam suho zemljo čez en pavec namočil; zato je bilo sena le malo malo, otave pa skoro celo nič. Ozimino smo morali skoro vso podorati, posebno pšenico. Jarca in ozimek sta trud še najbolj plačala. Sočivje, korenstvo in predivnate rastline so bile za nič; oves in ječmen pa kratek. Koruzo je nam mesca junija slana pokuhala, in le malokteri se mora z njo hvaliti; enako se je godilo tudi z ajdo v noči od 20. do 21. septembra. Akoravno smo soper slano povsod netili in kadili, vendar je kazal gorkomer zjutraj 5 stopinj mraza in ajda je šla pod zlo; od tistega časa jo še dozdej pulimo, ker je tako kratka, da je ni mogoče ne žeti ne seči. — 22. julija sem bil vsejal 2 funta in 7 lotov tudi sive ajde; veselje je jo bilo gledati, ker je bila pri vsej suši še tako lepo razraščena; pa tudi to mi je slana tako posmodila, da je nisem več navejal kot 10 koroških maselnov na pol zrele. Povedati pa morem, da je kasneje zorila, kot naša, in da bi ne bila ostala tako drobna, kakor je bila izvorna. Kako se je pa skazala na Poljanah? **) — K letu jo bomo soper skusili. Krompirja smo izorali le malo in to še drobnega; repe pa skoro nič ne bo. Tudi setva zimskega žita je bila prehuda, posebno po Rožu, kjer je zemlja ilovnata; orači so se potili, da je bilo kaj, živina je morala pa tako vleči, da so plugi pokali; za brano se je kadilo, kot po cesti. S čem bojo prihodnji kmetje davke plačevali, ker nemajo ničesa za prodati, razun mlade živine, katero morajo zavolj pomanjkanja klaje po vsakem kúpu prodajati; zavoljo tega odjenjuje cena povsod dan na dan dve leti starih junic, ktere so bile pred za pleme namenjene. Samo sadja, posebno pa češpelj, smo imeli dovelj; pa tudi ne povsod. Bčele so pa skoro manj ko nič nabrale; ali bodo čez zimo opašale, je vagano; res bo gotovo: „veliko mladicev, veliko merličev.“ Tacega leta pri nas nihče ne pomni. Akoravno pri nas vino ne raste, vendar za vino ni tako hudo, kot za vodo!

Lesjak.

Novičar iz raznih krajev.

Vsled razpisa c. k. dnarstvenega ministerstva od 8. t. m. se bodo ogerski dnarni listki po 10 kr. samo še do Svčnice 1858 za plačilo jemali in v c. k. dnarnicah zamenjevali. Ko bo ta čas pretékel, in sicer do 1. maja 1858 se bodo samo še po dovoljenji ministerstva izmenjevali, od 1. maja naprej pa se tudi to več ne bo zgodilo. Dalje je

*) Pri nas se zastran daril še nihče ni oglasil. Vred.

**) Tudi tu je vkljub silni suši precěj dobro rastla, pa pokončala jo je slana! Vred.

bilo z razpisom od 6. t. m. zaukazano, da se zamorejo z naslednjim, po novi dnarni postavi od 19. septembra t. l. kovanimi srebernimi dnarji avstrijske veljave že zdaj pri vseh c. k. dnarnicah plačila odrajtovati; in sicer zvezni tolar (1½ fl.) veljá 1 fl. 25½ kr., en goldinar veljá 57 kr., in en četertnjak 14¼ kr. — Gosp. minister notranjih opravil je dal poslédnjemu štatičnemu zboru na Dunaji pregled dosedanjih uspehov zemljišne odveze v našem cesarstvu predložiti, iz ktérega posnamemo, da dá odveznina v némško-slovanskih deželah 307,100,810 fl. Na Ogorskem, Erdeljskem, Horvaškem, Slavonskem in v Vojvodini in v témeškem Banatu še to délo ni dogotovljeno; povzéli se pa dá, da bo v téh deželah 243 milijonov goldinarjev odveznine, ktere bo potém v célem cesarstvu kakih 550 milijonov. — Céna govejega mesa v raznih večjih méstih cesarstva je bila mesca septembra na Dunaji po 16, v Terstu po 18, v Bocnu in Gorici po 14, v Bernu in Gradcu po 13, v Pragi po 12½, v Lincu in Opavi po 12, v Ljubljani po 11½, v Pičšpurgu po 11, v Celovcu in Levovu po 10½, v Budi po 10, v Oseku po 8¾, v Temešvaru in Debrecínu pa po 8 kr. funt. — Na Horvaškem so začéli v bolj južnih krajih že tergatev v prav lepem vremenu; v Zagorji bodo ne le obilo, temuč tudi prav dobrega vina pridelali. — Poslédnjemu Novičarju se je preveč prostor vskočil, da bi bil mogel o volitvah v Moldavi in Valahii kaj več povedati. Zdi se mu tudi še danes, da je marsikaj časničarskih pisanic tako skovanih, kakor se je raznovoljnim dopisateljem najbolj prilagalo. Tajiti se pa ne more, da so si dotični gospódje po vsi móci prizadevali, vsem pogodbam vkljub volivce obdelovati tako, da so véčino za zedinjenje obdelali. Za zedinjenje tu, za zedinjenje tam! Bati se je bilo, da bodo jasno sonce mirú, katero je iz Osborna, Štutgarta in Vajmara zasijalo, čerri oblaki zakrili, zlasti ko je bilo v nekem časniku brati, da sta avstrijski in angležki poslanec se z vso krepostjo vspéhu volitev zoperstavila. Pa hvala Bogú, kriv prerok je bil ta časnik. Tudi pravljivce, da je princ Murat kot dédni knez Moldo-Valahije naménjen, so menda prazne marne. V Jasi se je 4. t. m. za Moldovo, in v Bukarestu 8. t. m. za Valahijo deželni zbor sošel. Turška vlada je razpisala svojim diplomatičnim opravilnikom, da ji je zedinjenje po vsem zoperno, zanašaje se na zbor v Parizu. — V Italii že soper nekako plaši. V Pariz so namreč iz več krajev té dežele dopise dobili, po katerih se novih poskušinj bojé, nesrečno Italijo v homatije zamotati. Iz Florenca in Livorne, iz Rima in družih mest papeževe dežele tudi tako dopisujejo. Tudi v Parizu so poslednji čas več italijanskih begunov prijéli, več drugim pa vrata iz Francozkega pokazali. — Na Francozkem je v mestu Saint-Etienne dvema človekama mestna gosposka nju celo posestvo prodala, ker sta se branila, davek od psov plačati. — Iz Srbije se bere, da so prišli v Belem gradu naklepu zoper knéza serbske dežele na sled, ktérega namen je bila prekucija. Več imenitnejih oséb so zaperli, kateri so bili naklepa deležni. — Iz Angležkega je brati, da so ondašni kmetovavci se še o malem Šmarnu nadjali, mnogo in dobrega krompirja pridelati. Al ta sadež razodeva nékaj doí očitno boléhovanje, ne le v posamnih krajih, témuč skorej v celi deželi. — Na morji se je pretečeni mésec več groznih nesreč prigodilo: v noči med 11. in 12. septembra je šla ena amerikska barka s 4—500 ljudmi in 1,600,000 dolarjev v zlatu za véčno v dno morja počivat; druga še večja barka pa se je potopila v némškem morji s poveljnikom, 12 oficirji, 743 vojaki, 53 ženami in 17 otroci mornarjev. Rusovska barka je bila s 84 topovi na vožnji iz Kronštata v Réval. Po družih časnikih je utonilo z njo 1147 ljudi!